

DIRECTIVA CONSILIULUI 96/61/CE
din 24 septembrie 1996
privind prevenirea și controlul integrat al poluării

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special art. 130s alin. (1),

având în vedere propunerea Comisiei¹,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social²,

în conformitate cu procedura prevăzută în art.189c din Tratat³,

1. întrucât obiectivele și principiile politicii de mediu a Comunității, enunțate în art.130r din Tratat, se referă în special la prevenirea, reducerea și pe cât posibil eliminarea poluării prin favorizarea intervențiilor la sursă și prin asigurarea unei gestionări prudente a resurselor naturale, în conformitate cu principiul „poluatorul plătește” și cu principiul prevenirii poluării;

2. întrucât al cincilea Program de acțiune pentru mediu, ale cărui orientări generale au fost aprobate de către Consiliu și de către reprezentanții guvernelor statelor membre, reuniți în cadrul Consiliului, prin Rezoluția din 1 februarie 1993 privind un program comunitar de politici și de acțiune pentru mediu și dezvoltare durabilă⁴, acordă prioritate controlului integrat al poluării ca parte semnificativă a progresului spre un echilibru mai durabil între activitățile umane și dezvoltarea socio-economică, pe de o parte, și resursele și capacitatea de regenerare a naturii, pe de altă parte;

3. întrucât punerea în aplicare a unei strategii integrate pentru reducerea poluării implică întreprinderea de acțiuni la nivel comunitar pentru a modifica și a completa legislația comunitară existentă cu privire la prevenirea și controlul poluării provenite de la instalațiile industriale;

4. întrucât Directiva Consiliului 84/360/CEE din 28 iunie 1984 privind combaterea poluării atmosferice provenite de la instalațiile industriale⁵ a introdus un cadru general prin care se solicită autorizarea înainte de orice exploatare sau modificare substanțială a instalațiilor industriale care ar putea provoca poluarea aerului;

¹ JO C 311, 17.11.1993, p. 6 și JO C 165, 01.07.1995, p. 9.

² JO C 195, 18.07.1995, p. 54.

³ Avizul Parlamentului European din 14 decembrie 1994 (JO C 18, 23.01.1995, p. 96), Poziția comună a Consiliului din 27 noiembrie 1995 (JO C 87, 25.03.1996, p. 8) și Decizia Parlamentului European din 22 mai 1996 (JO C 166, 10.06.1996).

⁴ JO C 138, 17.05.1993, p. 1.

⁵ JO L 188, 16.07.1984, p. 20. Directivă modificată ultima dată de Directiva 91/692/CEE (JO L 377, 31.12.1991, p. 48).

5. întrucât prin Directiva Consiliului 76/464/CEE din 4 mai 1976 privind poluarea cauzată de anumite substanțe periculoase evacuate în mediul acvatic al Comunității¹ s-a introdus obligația de a obține o autorizație pentru evacuarea acestor substanțe;
6. întrucât, deși există legislație comunitară privind combaterea poluării aerului, precum și prevenirea sau reducerea evacuării de substanțe periculoase în apă, nu există legislație comunitară comparabilă privind prevenirea sau reducerea emisiilor în sol;
7. întrucât diversele strategii distincte pentru controlarea emisiilor în aer, apă sau, respectiv, sol pot favoriza trecerea poluării de la o componentă a mediului la alta, mai degrabă decât protejarea mediului ca ansamblu;
8. întrucât obiectivul unei strategii integrate de control al poluării este acela de a preveni emisiile în aer, apă sau sol oriunde este posibil, având în vedere managementul deeurilor, și, unde nu este posibil, de a minimiza aceste emisii pentru a se atinge un nivel înalt de protecție a mediului în ansamblul său;
9. întrucât prezenta directivă stabilește un cadru general pentru prevenirea și controlul integrat al poluării; întrucât prezenta directivă prevede măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prevenirii și controlului integrat al poluării pentru a obține un nivel înalt al protecției mediului în ansamblul său; întrucât aplicarea principiului dezvoltării durabile va fi promovată printr-o strategie integrată asupra controlului poluării;
10. întrucât prevederile prezentei directive se pun în aplicare fără a aduce atingere dispozițiilor Directivei Consiliului 85/337/CEE din 27 iunie 1985 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului²; întrucât, în cazul în care informațiile sau concluziile obținute ca urmare a punerii în aplicare a prezentei directive trebuie luate în considerare pentru acordarea autorizației, prezenta directivă nu aduce atingere punerii în aplicare a Directivei 85/337/CEE;
11. întrucât statele membre trebuie să ia măsurile necesare pentru a garanta că operatorul activităților industriale prevăzute în anexa I respectă principiile generale ale unor obligații fundamentale; întrucât, în acest scop, este suficient ca autoritățile competente să ia în considerare aceste principii generale la stabilirea condițiilor de autorizare;
12. întrucât unele dintre prevederile adoptate în temeiul prezentei directive trebuie aplicate instalațiilor existente după o perioadă de timp determinată, iar altele cu începere de la data punerii în aplicare a prezentei directive;
13. întrucât, pentru a aborda problemele legate de poluare mai eficient, operatorul trebuie să aibă în vedere aspectele ecologice; întrucât aceste aspecte trebuie comunicate autorității sau autorităților competente pentru ca acestea să poată constata, înainte de a elibera o autorizație, că toate măsurile adecvate de prevenire sau de control al poluării au fost puse în aplicare; întrucât există o mare varietate de proceduri de punere în aplicare, ceea ce determină nivele diferite de protecție a mediului și de conștientizare a publicului; întrucât, de aceea, cererile de autorizare depuse în temeiul prezentei directive trebuie să cuprindă o serie de date minime;
14. întrucât o coordonare deplină la nivelul autorităților competente în ceea ce privește procedura și condițiile de autorizare va duce la obținerea celui mai înalt nivel de protecție a mediului în ansamblu;

¹ JO L 129, 18.05.1976, p. 23. Directivă modificată ultima dată de Directiva 91/692/CEE.

² JO L 175, 05.07.1985, p. 40.

15. întrucât autoritatea sau autoritățile competente acordă o autorizație sau o vizează numai în momentul în care au fost prevăzute măsuri de protecție integrată a mediului pentru aer, apă și sol;

16. întrucât autorizația trebuie să cuprindă toate măsurile necesare pentru îndeplinirea condițiilor de autorizare pentru a se atinge astfel cel mai înalt grad de protecție a mediului în ansamblul său; întrucât, fără a se aduce atingere procedurii de autorizare, aceste măsuri pot fi condiționate și de anumite cerințe obligatorii generale;

17. întrucât valorile limită de emisie, parametrii sau măsurile tehnice echivalente trebuie să se bazeze pe cele mai performante tehnici disponibile, fără a se dispune utilizarea unei anumite tehnici sau tehnologii și luându-se în considerare caracteristicile instalației respective, amplasarea geografică a acesteia și condițiile locale de mediu; întrucât, în toate cazurile, condițiile de autorizare cuprind dispoziții privind minimizarea poluării la distanță sau transfrontaliere și asigură un grad înalt de protecție a mediului în ansamblul său;

18. întrucât este la latitudinea statelor membre să determine modul în care se iau în considerare, unde este cazul, caracteristicile tehnice ale instalației vizate, amplasarea geografică a acesteia, precum și condițiile locale de mediu;

19. întrucât, atunci când un standard de calitate a mediului implică condiții mai stricte decât cele care pot fi obținute prin utilizarea celor mai performante tehnici disponibile, în vederea autorizării va fi solicitată expres îndeplinirea unor condiții suplimentare, fără a se aduce atingere altor măsuri care pot fi adoptate pentru a se îndeplini standardele de calitate a mediului;

20. întrucât, deoarece cele mai performante tehnici disponibile vor suferi modificări în timp, în special în temeiul progreselor tehnicii, autoritățile competente trebuie să monitorizeze sau să fie informate cu privire la aceste progrese;

21. întrucât modificările aduse unei instalații pot duce la poluare; întrucât autoritatea sau autoritățile competente trebuie să fie înținșate asupra oricărei schimbări care ar putea afecta mediul; întrucât modificările importante aduse unei instalații trebuie să fie supuse autorizării prealabile în conformitate cu prezenta directivă;

22. întrucât condițiile de autorizare trebuie revizuite periodic și actualizate dacă este necesar; întrucât, în anumite condiții, acestea trebuie oricum reexamine;

23. întrucât, pentru a informa publicul cu privire la modul de operare a instalațiilor și la efectele lor potențiale asupra mediului și pentru a garanta transparența procesului de acordare a autorizațiilor pe întreg teritoriul Comunității, publicul trebuie să aibă acces, înainte de luarea oricărei decizii, la informațiile referitoare la cererile de autorizații pentru noile instalații sau pentru modificări importante sau referitoare la autorizații în sine, la actualizarea acestora și la datele relevante de monitorizare;

24. întrucât realizarea unui inventar al principalelor emisii și al surselor acestor emisii poate fi considerată ca fiind un instrument important care oferă în special posibilitatea de a compara activitățile poluante din cadrul Comunității; întrucât acest inventar va fi realizat de către Comisie, cu sprijinul unui comitet de reglementare;

25. întrucât perfecționarea și schimbul de informații, la nivel comunitar, asupra celor mai performante tehnologii disponibile vor contribui la redresarea dezechilibrelor tehnologice în cadrul Comunității, vor promova diseminarea la nivel mondial a valorilor limită și a tehnicilor utilizate în cadrul Comunității și vor sprijini statele membre la punerea eficientă în aplicare a prezentei directive;

26. întrucât este necesar să se întocmească cu regularitate rapoarte asupra punerii în aplicare și a eficienței prezentei directive;

27. întrucât prezenta directivă vizează instalațiile al căror potențial de poluare și, de aceea, de poluare transfrontalieră, este considerabil; întrucât este necesară organizarea unei consultări transfrontaliere în cazurile în care cererile se referă la autorizarea unor noi instalații sau a unor modificări substanțiale care pot avea efecte negative considerabile asupra mediului; întrucât cererile referitoare la astfel de propuneri sau de modificări importante trebuie puse la dispoziția publicului din statul membru care ar putea fi afectat;

28. întrucât la nivelul Comunității se poate identifica nevoia de a acționa pentru stabilirea valorilor limită de emisie pentru anumite categorii de instalații și de poluanți care intră sub incidența prezentei directive; întrucât Consiliul va stabili aceste valori limită de emisie în conformitate cu prevederile Tratatului;

29. întrucât dispozițiile prezentei directive se aplică fără a se aduce atingere prevederilor comunitare privind sănătatea și securitatea la locul de muncă,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Scopul și domeniul de aplicare

Scopul prezentei directive este de a realiza prevenirea și controlul integrat al poluării care rezultă din activitățile enumerate în anexa I. Prezenta directivă stabilește măsurile destinate prevenirii sau, acolo unde nu este posibil, reducerii emisiilor în aer, apă sau sol care provin din activitățile menționate anterior, inclusiv măsurile referitoare la deșeurile, pentru a se atinge un nivel înalt de protecție a mediului în ansamblul său, fără a se aduce atingere Directivei 85/337/CEE și altor prevederi comunitare relevante.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive:

1. „substanță” reprezintă orice element chimic și compuși acestuia, cu excepția substanțelor radioactive în sensul Directivei 80/836/Euratom¹, și a organismelor modificate genetic în sensul Directivei 90/219/CEE¹ și al Directivei 90/220/CEE²;

¹ Directiva Consiliului 80/836/Euratom din 15 iulie 1980 de modificare a directivelor de stabilire a standardelor fundamentale de siguranță pentru protecția sănătății populației și a lucrătorilor împotriva pericolului de radiații ionizante (JO L 246, 17.09.1980, p. 1). Directivă modificată prin Directiva 84/467/CEE (JO L 265, 05.10.1984, p. 4).

2. „poluare” reprezintă introducerea directă sau indirectă, ca rezultat al activității umane, de substanțe, vibrații, căldură sau zgomot în aer, apă sau sol, care poate avea efect nociv asupra sănătății umane sau asupra calității mediului, care poate duce la efecte dăunătoare asupra proprietății materiale sau poate altera sau afecta frumusețile naturii sau alte utilizări legitime ale mediului;

3. „instalatie” reprezintă o unitate tehnică fixă în care se desfășoară una sau mai multe dintre activitățile enumerate în anexa I, precum și alte activități direct asociate care au o conexiune tehnică cu activitățile desfășurate în amplasamentul respectiv și care ar putea avea un efect asupra emisiilor și poluării;

4. „instalatie existentă” reprezintă o instalatie în funcțiune sau, conform legislației existente până la data de intrare în vigoare a acestei directive, o instalatie autorizată sau, din perspectiva autorității competente, o instalatie care face obiectul unei cereri complete de autorizare, cu condiția ca instalația respectivă să intre în funcțiune cel târziu în termen de un an de la data intrării în vigoare a prezentei directive;

5. „emisie” reprezintă eliberarea directă sau indirectă de substanțe, vibrații, căldură sau zgomot din surse individuale sau difuze din instalatie în aer, apă sau sol;

6. „valori limită de emisie” reprezintă masa, exprimată prin anumii parametri determinați, concentrația și/sau nivelul unei anumite emisii, care nu pot fi depășite pe parcursul unei sau a mai multor intervale de timp. Valorile limită de emisie mai pot fi stabilite pentru anumite grupe, familii sau categorii de substanțe, în special pentru cele menționate în anexa III.

Valorile limită de emisie pentru substanțe se determină în mod normal în punctul în care emisiile părăsesc instalația, la această determinare neluându-se în considerare nici o diluare. În ceea ce privește evacuările indirecte în apă, se poate lua în considerare efectul unei instalații de tratare a apei la determinarea valorilor limită de emisie ale instalației vizate, cu condiția ca un nivel echivalent să fie asigurat pentru protecția mediului în ansamblul său și ca acest fapt să nu ducă la nivele mai înalte de poluare a mediului, fără a se aduce atingere Directivei 76/464/CEE sau directivelor de punere în aplicare a acesteia;

7. „standard de calitate a mediului” reprezintă totalitatea cerințelor care trebuie îndeplinite la un moment dat de către un anumit mediu sau de către o anumită parte a acestuia, după cum se prevede în legislația comunitară;

8. „autoritate competentă” reprezintă autoritatea sau autoritățile sau organismele responsabile, conform prevederilor legale din statele membre, de îndeplinirea obligațiilor ce rezultă din prezenta directivă;

9. „autorizație” reprezintă o parte sau totalitatea unei decizii scrise (sau a mai multor decizii de acest tip) prin care se acordă autorizația de a exploata o instalatie, în totalitate sau parțial, dacă se îndeplinesc anumite condiții care garantează faptul că instalația se

¹ Directiva Consiliului 90/219/CEE din 23 aprilie 1990 privind utilizarea limitată a microorganismelor modificate genetic (JO L 117, 08.05.1990, p. 1). Directivă modificată de Directiva Comisiei 94/51/CEE (JO L 297, 18.11.1994, p. 29).

² Directiva Consiliului 90/220/CEE din 23 aprilie 1990 privind eliberarea deliberată în mediu a microorganismelor modificate genetic (JO L 117, 08.05.1990, p. 15). Directivă modificată de Directiva Comisiei 94/15/CE (JO L 103, 22.04.1994, p. 20).

conformează cerințelor prezentei directive. O autorizație poate să vizeze una sau mai multe instalații sau părți ale instalațiilor din același amplasament, exploatate de către același operator;

10. (a) „modificare a exploatării” reprezintă o modificare a naturii sau a funcționării instalației sau o extindere a acesteia, cu consecințe asupra mediului;

(b) „modificare importantă” reprezintă o modificare a exploatării care, în opinia autorității competente, poate avea efecte negative semnificative asupra ființelor umane sau asupra mediului;

11. „cele mai bune tehnici disponibile” reprezintă stadiul cel mai eficient și mai avansat în dezvoltarea activităților și a metodelor lor de operare care să indice adecvarea practică a anumitor tehnici pentru a se asigura în principiu baza pentru valorile limită de emisie, proiectate pentru a preveni și, acolo unde nu este posibil, pentru a reduce în general emisiile și impactul asupra mediului în ansamblul său:

- „tehnici” reprezintă atât tehnologia utilizată, cât și modul în care instalația este proiectată, construită, întreținută, exploatată și scoasă din funcțiune;

- tehnici „disponibile” reprezintă acele tehnici care sunt dezvoltate la un nivel care permite punerea lor în aplicare în sectorul industrial relevant, în condiții economice și tehnice viabile, luându-se în considerare costurile și avantajele, fie că aceste tehnici sunt sau nu produse și utilizate în statul membru respectiv, atâta timp cât ele sunt accesibile operatorului în condiții acceptabile;

- „cele mai performante” se referă la tehnicile cele mai eficiente pentru atingerea unui nivel general înalt de protecție a mediului în ansamblul său.

La determinarea celor mai performante tehnici disponibile, trebuie acordată o atenție specială elementelor menționate în anexa IV;

12. „operator” reprezintă orice persoană fizică sau juridică care exploatează sau deține controlul asupra instalației sau, dacă acest lucru se specifică în legislația națională, căreia i-a fost delegată o putere de decizie economică asupra funcționării instalației din punct de vedere tehnic.

Articolul 3

Principii generale care reglementează obligațiile fundamentale ale operatorului

Statele membre trebuie să adopte măsurile necesare pentru ca autoritățile competente să garanteze că instalațiile sunt exploatate astfel încât:

(a) să fie luate toate măsurile adecvate de prevenire a poluării, în special prin punerea în aplicare a celor mai performante tehnici disponibile;

(b) să nu se provoace un nivel considerabil de poluare;

(c) să se evite producerea de de^ouri în conformitate cu Directiva Consiliului 75/442/CEE din 15 iulie 1975 privind de^ourile¹; dacă se produc de^ouri, acestea trebuie recuperate sau, dacă acest lucru este imposibil din punct de vedere tehnic și economic, trebuie eliminate, evitându-se sau reducându-se orice impact asupra mediului;

(d) energia să fie utilizată eficient;

(e) să se ia măsurile necesare pentru a se preveni accidentele și pentru a se limita consecințele acestora;

(f) să se ia măsurile necesare pentru încetarea definitivă a activităților pentru a se evita riscul de poluare și restabilirea unei condiții satisfăcătoare a amplasamentului unde a funcționat respectiva instalație.

În scopul conformării la dispozițiile prezentului articol, este suficient ca statele membre să se asigure că autoritățile competente iau în considerare principiile generale stabilite în prezentul articol în momentul în care determină condițiile de acordare a autorizației.

Articolul 4

Autorizații pentru noile instalații

Statele membre trebuie să ia măsurile necesare pentru a garanta că nici o instalație nouă nu este exploatată fără autorizație eliberată conform prezentei directive, fără a se aduce atingere excepțiilor prevăzute de Directiva Consiliului 88/609/CEE din 24 noiembrie 1988 privind limitarea emisiilor în aer de poluanți provenind de la instalații de ardere de dimensiuni mari².

Articolul 5

Cerințe pentru acordarea autorizațiilor pentru instalațiile existente

1. Statele membre trebuie să ia măsurile necesare pentru a garanta că autoritățile competente se asigură, prin intermediul autorizațiilor conform art. 6 și 8, sau, unde este cazul, prin revizuire și, unde este necesar, prin actualizarea condițiilor, că instalațiile existente funcționează conform cerințelor din art. 3, 7, 9, 10, 13, art. 14 prima și a doua liniuță și art. 15 alin. (2), în termen de maximum opt ani de la intrarea în vigoare a prezentei directive, fără a se aduce atingere legislației comunitare specifice.

2. Statele membre trebuie să ia măsurile necesare pentru punerea în aplicare, la instalațiile existente, a dispozițiilor art. 1, 2, 11, 12, 14 a treia liniuță, 15 alin. (1), (3) și (4), 16, 17 și 18 alin. (2) cu începere de la data intrării în vigoare a prezentei directive.

Articolul 6

Cereri de autorizare

1. Statele membre trebuie să ia măsurile necesare pentru a se asigura că cererile înaintate autorităților competente pentru autorizare cuprind o descriere a următoarelor:

¹ JO L 194, 25.07.1975, p. 39. Directivă modificată ultima dată de Directiva 91/692/CEE (JO L 377, 31.12.1991, p. 48).

² JO L 336, 07.12.1988, p. 1. Directivă modificată ultima dată de Directiva 90/656/CEE (JO L 353, 17.12.1990, p. 59).

- a instalației și a activităților acesteia;
- a materiilor prime și a materialelor auxiliare, a altor substanțe și a energiei utilizate în cadrul instalației sau generate de aceasta;
- a surselor de emisie din instalație;
- a caracteristicilor amplasamentului instalației;
- a naturii și a cantităților emisiilor previzionale din instalație în fiecare mediu, precum și a identificării efectelor semnificative ale emisiilor asupra mediului;
- a tehnologiei propuse și a altor tehnici pentru prevenirea sau, dacă nu este posibil, pentru reducerea emisiilor din instalație;
- unde este necesar, a măsurilor pentru prevenirea și recuperarea deșeurilor generate de instalație;
- a măsurilor planificate ulterior pentru a respecta principiile generale asupra obligațiilor fundamentale ale operatorului, așa cum sunt prevăzute în art. 3;
- a măsurilor planificate pentru monitorizarea emisiilor în mediu.

O cerere de autorizare trebuie să cuprindă și un rezumat netehnic al detaliilor menționate la liniuțele anterioare.

2. Dacă informațiile furnizate în conformitate cu cerințele prevăzute în Directiva 85/337/CEE sau dacă un raport asupra siguranței realizat conform Directivei Consiliului 82/501/CEE din 24 iunie 1982 privind pericolul de accidente majore din anumite sectoare industriale¹ sau alte informații colectate conform cerințelor altor acte legislative îndeplinesc oricare dintre cerințele acestui articol, acele informații pot fi incluse în cererea de autorizare sau anexate la aceasta.

Articolul 7

Abordarea integrată a eliberării de autorizații

Statele membre trebuie să ia măsurile necesare pentru a garanta că condițiile și procedura de acordare a autorizației sunt complet coordonate atunci când sunt implicate mai multe autorități competente pentru a se asigura o abordare integrată eficientă de către toate autoritățile competente implicate în această procedură.

Articolul 8

Decizii

Fără a se aduce atingere altor cerințe stabilite în legislația națională sau comunitară, autoritatea competentă eliberează o autorizație care cuprinde condițiile prin care se garantează

¹ JO L 230, 05.08. 1982, p. 1. Directivă modificată ultima dată de Directiva 91/692/CEE (JO L 377, 31.12. 1991, p. 48).

faptul că instalația îndeplinește cerințele prezentei directive sau, dacă instalația nu îndeplinește aceste condiții, autoritatea competentă refuză acordarea autorizației.

Toate autorizațiile acordate și toate autorizațiile modificate trebuie să cuprindă detalii referitoare la acțiunile întreprinse pentru protejarea aerului, a apei și a solului, după cum se arată în prezenta directivă.

Articolul 9

Condițiile de acordare a autorizației

1. Statele membre se asigură că autorizația cuprinde toate măsurile necesare pentru îndeplinirea cerințelor din art. 3 și 10 pentru acordarea autorizațiilor, pentru a atinge un nivel înalt de protecție a mediului în ansamblul său, prin protecția aerului, a apei și a solului.

2. În cazul unei instalații noi sau a unei modificări importante unde se aplică art. 4 din Directiva 85/337/CEE, pentru acordarea autorizației se vor lua în considerare toate informațiile relevante sau toate concluziile obținute în temeiul art. 5, 6 și 7 din respectiva directivă.

3. Autorizația prevede valorile limită de emisie pentru agenți poluanți, în special pentru cei menționați în anexa III, care pot fi emiși de instalația respectivă în cantități semnificative, luându-se în considerare natura acestora și potențialul lor de a transfera poluarea dintr-un mediu în altul (apă, aer, sol). Dacă este necesar, autorizația cuprinde cerințele adecvate pentru protecția solului și a apelor subterane, precum și măsurile privind managementul deșeurilor generate de instalație. Unde este cazul, valorile limită pot fi suplimentate sau înlocuite cu parametri sau cu măsuri tehnice echivalente.

Pentru instalațiile menționate la pct. 6.6 din anexa I, valorile limită de emisie stabilite în conformitate cu prezentul alineat trebuie să ia în considerare considerațiile practice adecvate pentru categoriile de instalații respective.

4. Fără a se aduce atingere art. 10, valorile limită de emisie și parametrii și măsurile tehnice echivalente menționate în alin. (3) se vor baza pe cele mai performante tehnici disponibile, fără a se solicita utilizarea unei anumite tehnici sau tehnologii, dar luându-se în considerare caracteristicile tehnice ale instalației respective, localizarea geografică a acesteia, precum și condițiile locale de mediu. În toate situațiile, condițiile autorizației trebuie să cuprindă prevederi asupra reducerii poluării la distanță sau transfrontaliere și să asigure un nivel înalt de protecție a mediului în ansamblul său.

5. Autorizația trebuie să cuprindă cerințe adecvate de monitorizare a eliberărilor, specificându-se metodologia de măsurare, frecvența, procedura de evaluare și obligația de a furniza autorității competente datele solicitate pentru a verifica conformarea la cerințele autorizației.

Pentru instalațiile menționate la pct. 6.6 din anexa I, măsurile prevăzute în prezentul alineat pot lua în considerare costurile și beneficiile.

6. Autorizația trebuie să cuprindă măsuri privind anumite condiții altele decât condițiile normale de exploatare. Astfel, acolo unde există riscul ca mediul să fie afectat, trebuie incluse prevederi adecvate asupra pornirii, a defecțiunilor de scurgere, a opririlor momentane și a întreruperii definitive a funcționării.

Autorizația mai poate cuprinde derogări temporare de la cerințele alin. 4, dacă un plan de reabilitare aprobat de către autoritatea competentă garantează că aceste cerințe vor fi îndeplinite în termen de oase luni și dacă proiectul duce la o reducere a poluării.

7. Autorizația mai poate cuprinde alte condiții specifice în contextul acestei directive, dacă acestea sunt considerate necesare de către statul membru sau de către autoritatea competentă.

8. Fără a se aduce atingere obligației de a pune în aplicare o procedură de autorizare conform acestei directive, statul membru poate stabili anumite cerințe pentru anumite categorii de instalații în cadrul unor reguli obligatorii generale, în loc să le includă în condițiile individuale de autorizare, dacă se asigură astfel o abordare integrată și un nivel la fel de înalt de protecție a mediului în ansamblul său.

Articolul 10

Cele mai performante tehnici disponibile și standardele de calitate a mediului

În cazul în care un standard de calitate a mediului implică cerințe mai stricte decât cele care pot fi îndeplinite prin utilizarea celor mai performante tehnici disponibile, autorizația va prevedea măsuri suplimentare specifice, fără a se aduce atingere altor măsuri care pot fi luate pentru a se respecta standardele de calitate a mediului.

Articolul 11

Progresul celor mai performante tehnici disponibile

Statele membre se asigură că autoritatea competentă urmărește sau este informată cu privire la progresul înregistrat în legătură cu cele mai performante tehnici disponibile.

Articolul 12

Modificări aduse instalațiilor de către operatori

1. Statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta că operatorul informează autoritatea competentă cu privire la orice modificări planificate în exploatarea instalației, în sensul art. 2 alin. (10) pct. a). Dacă este cazul, autoritățile competente actualizează autorizația sau condițiile prevăzute.

2. Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a garanta că nici o modificare importantă planificată de către operator în funcționarea instalației, în sensul art. 2 alin. (10) pct. b), nu este efectuată fără eliberarea unei autorizații conform prezentei directive. Cererea unei autorizații și decizia luată de către autoritatea competentă trebuie să acopere acele părți ale instalației și acele aspecte menționate în art. 6 care pot fi afectate de modificare. Prevederile relevante din art. 3 și 6 până la 10 și din art. 15 alin. (1), (2) și (4) se aplică *mutatis mutandis*.

Articolul 13

Revizuirea și actualizarea condițiilor de autorizare de către autoritatea competentă

1. Statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta că autoritățile competente revizuiesc periodic și actualizează condițiile de autorizare, acolo unde este necesar.

2. Revizuirea are loc în oricare dintre situațiile următoare:

- dacă poluarea provocată de instalație este atât de semnificativă încât valorile limită de emisie din autorizație trebuie să fie revizuite sau dacă noi valori de acest tip trebuie incluse în autorizație;
- dacă anumite modificări semnificative asupra celor mai performante tehnici disponibile dau posibilitatea de a reduce considerabil emisiile, fără a implica costuri excesive;
- dacă este necesară utilizarea unor alte tehnici din motive de siguranță funcțională în cadrul procesului sau al activității;
- dacă unele noi prevederi ale legislației comunitare sau naționale impune acest lucru.

Articolul 14

Respectarea condițiilor de autorizare

Statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta că:

- operatorul respectă condițiile de autorizare pentru exploatarea instalației;
- operatorul informează periodic autoritatea competentă cu privire la rezultatele obținute prin monitorizarea eliberărilor și fără întârziere asupra oricărui incident sau accident care afectează mediul în mod semnificativ;
- operatorii instalațiilor acordă reprezentanților autorității competente întreaga asistență necesară pentru a le da posibilitatea realizării inspecțiilor în cadrul instalației, pentru a preleva probe și pentru a obține orice informații necesare pentru îndeplinirea obligațiilor ce rezultă din prezenta directivă.

Articolul 15

Accesul la informație și participarea publicului la procedura de autorizare

1. Fără a se aduce atingere Directivei Consiliului 90/313/CEE din 7 iunie 1990 privind libertatea de acces la informații referitoare la mediu ¹, statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta că cererile de autorizare pentru instalații noi sau pentru modificări importante sunt puse la dispoziția publicului pe o perioadă suficientă de timp pentru a i se da acestuia posibilitatea de a face observații înaintea luării deciziei de către autoritatea competentă.

Decizia respectivă, inclusiv cel puțin o copie a autorizației și a tuturor actualizărilor ulterioare, trebuie puse la dispoziția publicului.

2. Rezultatele monitorizării emisiilor, așa cum sunt prevăzute în temeiul condițiilor de autorizare menționate la art. 9 și deținute de către autoritățile competente, trebuie puse la dispoziția publicului.

¹ JO L 158, 23.06.1990, p. 56.

3. La interval de trei ani, Comisia publică un inventar al principalelor emisii și al surselor acestora, pe baza datelor furnizate de către statele membre. Comisia stabilește formatul și detaliile necesare pentru transmiterea informațiilor conform procedurii prevăzute în art. 19.

În conformitate cu aceeași procedură, Comisia poate propune măsuri pentru a asigura inter-compatibilitatea și complementaritatea dintre datele privind inventarul emisiilor la care se face referire în primul paragraf și datele din alte înregistrări și surse de date privind emisiile.

4. Alin. (1), (2) și (3) se aplică sub rezerva restricțiilor prevăzute la art. 3 alin. (2) și (3) din Directiva 90/313/CEE.

Articolul 16

Schimbul de informații

1. În vederea realizării unui schimb de informații, statele membre iau măsurile necesare pentru a aduce la cunoștința Comisiei la intervale de trei ani și, prima dată, în termen de 18 luni de la intrarea în vigoare a prezentei directive, datele reprezentative disponibile privind valorile limită stabilite pe categorii specifice de activitate conform anexei I și, dacă este cazul, cele mai performante tehnici disponibile cu care au fost determinate aceste valori, în special conform art. 9. Ulterior, datele vor fi completate conform procedurilor stabilite la alin. (3) din prezentul articol.

2. Comisia organizează un schimb de informații între statele membre și sectoarele industriale vizate cu privire la cele mai performante tehnici disponibile, monitorizare aferentă și progresul tehnicilor respective. Comisia publică rezultatele schimburilor de informații la intervale de trei ani.

3. În conformitate cu procedura prevăzută în art. 5 și 6 din Directiva 91/692/CEE, trebuie prevăzute rapoarte asupra punerii în aplicare a prezentei directive și a eficienței ei în comparație cu alte instrumente comunitare pentru protecția mediului. Primul raport acoperă perioada de trei ani de la intrarea în vigoare a prezentei directive, așa cum se prevede la art. 21. Comisia înaintează raportul către Consiliu, împreună cu propuneri, dacă este necesar.

4. Statele membre instituie sau desemnează autoritatea sau autoritățile care sunt responsabile de schimbul de informații în temeiul alin. (1), (2) și (3) și informează Comisia despre aceasta.

Articolul 17

Efectele transfrontaliere

1. Dacă un stat membru este conștient de faptul că exploatarea unei instalații poate avea efecte negative considerabile asupra mediului dintr-un alt stat membru sau dacă un stat membru care poate fi semnificativ afectat solicită acest lucru, statul membru pe teritoriul căruia a fost depusă cererea de autorizare în temeiul art. 4 sau art. 12 alin. (2) transmite informația furnizată conform art. 6 celui alt stat membru și în același timp o pune la dispoziția propriului public național. Astfel de informații servesc ca bază pentru orice consultare necesară în cadrul relațiilor bilaterale dintre cele două state membre pe o bază reciprocă și echivalentă.

2. În cadrul relațiilor bilaterale, statele membre se asigură că, în cazurile menționate la alin. (1), cererile sunt puse la dispoziția publicului din statul membru care ar putea fi afectat cu

suficient timp înainte, astfel încât să poată face observații înainte ca autoritatea competentă să adopte decizia.

Articolul 18

Valorile limită de emisie la nivel comunitar

1. La propunerea Comisiei, Consiliul stabilește valorile limită de emisie conform procedurilor prevăzute în Tratat, pentru:

- categoriile de instalații menționate în anexa I, cu excepția rampelor de gunoi cuprinse la pct. 5.1 și 5.4 din anexa respectivă,

și

- substanțele poluante menționate în anexa III,

pentru care s-a identificat nevoia de acțiune din partea Comunității, în special ca urmare a schimbului de informații menționat la art. 16.

2. În absența unor valori limită de emisie stabilite la nivel comunitar în temeiul prezentei directive, valorile limită de emisie relevante cuprinse în directivele enumerate în anexa II și în alte acte legislative comunitare se aplică ca valori limită de emisie conform prezentei directive pentru instalațiile menționate în anexa I.

Fără a se aduce atingere cerințelor prezentei directive, cerințele tehnice aplicabile rampelor de gunoi menționate la pct. 5.1 și 5.4 din anexa I sunt stabilite de către Consiliu, la propunerea Comisiei, în conformitate cu procedurile stabilite în Tratat.

Articolul 19

Procedura de lucru a comitetului menționat la art. 15 alin. (3)

Comisia este asistată de un comitet format din reprezentanții statelor membre și prezidat de un reprezentant al Comisiei.

Reprezentantul Comisiei prezintă comitetului un proiect cu măsurile ce urmează să fie adoptate. Comitetul își dă avizul cu privire la acest proiect în termenul pe care președintele îl poate stabili în funcție de urgența subiectului în cauză. Avizul este emis cu majoritatea prevăzută în art. 148 alin. (2) din Tratat pentru deciziile pe care Consiliul trebuie să le adopte la propunerea Comisiei. Voturile reprezentanților statelor membre sunt ponderate conform articolului menționat anterior. Președintele nu participă la vot.

Comisia adoptă măsurile preconizate, dacă acestea sunt conforme cu avizul comitetului.

Dacă măsurile preconizate nu sunt conforme cu avizul comitetului sau în absența avizului, Comisia prezintă Consiliului, fără întârziere, o propunere cu privire la măsurile ce trebuie adoptate. Consiliul hotărăște cu majoritate calificată.

Dacă, în termen de trei luni de la data înaintării la Consiliu, acesta nu se pronunță, măsurile propuse sunt adoptate de Comisie.

Articolul 20

Dispoziții tranzitorii

1. Dispozițiile Directivei 84/360/CEE, dispozițiile art. 3, 5, 6 alin. (3) și 7 alin. (2) din Directiva 76/464/CEE și dispozițiile relevante privind sistemele de autorizare din directivele menționate în anexa II se aplică, fără a se aduce atingere excepțiilor prevăzute în Directiva 88/609/CEE, instalațiilor existente în privința activităților menționate în anexa I, până când măsurile impuse în temeiul art. 5 din prezenta directivă sunt adoptate de către autoritățile competente.

2. Dispozițiile relevante privind sistemele de autorizare din directivele menționate la alin. (1) nu se aplică instalațiilor noi în privința activităților enumerate în anexa I la data intrării în vigoare a prezentei directive.

3. Directiva 84/360/CEE se abrogă în termen de 11 zile de la data în cazul deciziilor pe care trebuie să le adopte Consiliul la propunerea Comisiei

De îndată ce măsurile prevăzute la art. 4, 5 sau 12 au fost luate pentru o anumită instalație, excepțiile prevăzute la art. 6 alin. (3) din Directiva 76/464/CEE nu se mai aplică instalațiilor care intră sub incidența prezentei directive.

La propunerea Comisiei, dacă este necesar, Consiliul modifică dispozițiile relevante ale directivelor menționate în anexa II pentru a le adapta la cerințele prezentei directive înainte de data la care va fi abrogată Directiva 84/360/CEE la care se face referire la alin. (1).

Articolul 21

Intrarea în vigoare

1. Statele membre adoptă dispozițiile legale, de reglementare și administrative necesare aducerii la îndeplinire a prezentei directive cel târziu în termen de trei ani de la intrarea în vigoare a acesteia. Statele membre informează imediat Comisia cu privire la aceasta.

Când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere în momentul publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

2. Statele membre comunică Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern, pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 22

Prezenta directivă intră în vigoare în termen de 20 de zile de la data publicării.

Articolul 23

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 24 septembrie 1996.

ANEXA I

CATEGORIILE DE ACTIVITĂȚI INDUSTRIALE MENȚIONATE ÎN ART. 1

1. Instalațiile sau părți din instalațiile utilizate pentru cercetare, dezvoltare și testarea unor noi produse și procese nu intră sub incidența prezentei directive.
2. Valorile prag menționate mai jos se referă în general la capacități de producție sau randamente. În cazurile în care un operator desfășoară mai multe activități care se încadrează în aceeași categorie în cadrul aceleiași instalații sau în același amplasament, capacitățile acestor activități se însumează.

1. Sectoare producătoare de energie

- 1.1. Instalații de ardere cu o putere calorică de peste 50 MW¹
- 1.2. Rafinării de petrol mineral și gaz
- 1.3. Cuptoare de cocs
- 1.4. Instalații de gazeificare și lichefiere a cărbunelui

2. Producția și prelucrarea metalelor

- 2.1. Instalații de ardere și de sinterizare a minereurilor metalice (inclusiv a minereurilor de sulf)
- 2.2. Instalații pentru producerea fontei sau a oțelului (fuziune primară sau secundară), inclusiv pentru turnarea continuă, cu o capacitate de peste 2,5 tone pe oră
- 2.3. Instalații pentru prelucrarea metalelor feroase:
 - (a) laminoare la cald cu o capacitate de peste 20 de tone de oțel brut pe oră
 - (b) instalații de forjare cu ciocan de forjă a căror capacitate este mai mare de 50 KJ pe ciocan, iar puterea calorică folosită este mai mare de 20 MW
 - (c) instalații pentru aplicarea de învelișuri protective de metale topite cu un flux de intrare de peste 2 tone de oțel brut pe oră
- 2.4. Turnătorii de metale feroase cu o capacitate de producție de peste 20 de tone pe zi
- 2.5. Instalații

¹ Condițiile materiale din Directiva 88/609/CEE pentru instalațiile existente se aplică până la data de 31 decembrie 2003.

(a) pentru producerea de metale neferoase brute din minereuri, concentrate sau materii prime secundare prin procese metalurgice, chimice sau electrolitice

(b) pentru topire, inclusiv realizarea de aliaje, a metalelor neferoase, inclusiv a produselor recuperate (rafinare, turnătorie de metale etc.), cu o capacitate de topire de peste 4 tone pe zi pentru plumb și cadmiu sau 20 de tone pe zi pentru celelalte metale

2.6. Instalații pentru tratarea de suprafață a metalelor și a materialelor plastice prin procese electrolitice sau chimice în care volumul cuvelor de tratare este mai mare de 30 m³

3. Industria mineralelor

3.1. Instalații pentru producerea de clincher de ciment în cuptoare rotative cu o capacitate de producție de peste 500 tone pe zi sau de var în cuptoare rotative cu o capacitate de producție de peste 50 de tone pe zi sau în alte cuptoare cu o capacitate de producție de peste 50 de tone pe zi

3.2. Instalații pentru producerea azbestului și pentru fabricarea de produse din azbest

3.3. Instalații pentru fabricarea sticlei, inclusiv a fibrei de sticlă, cu o capacitate de topire de peste 20 de tone pe zi

3.4. Instalații pentru topirea substanțelor minerale, inclusiv pentru producerea de fibre minerale, cu o capacitate de topire de peste 20 de tone pe zi

3.5. Instalații pentru fabricarea produselor de ceramică prin ardere, în special țigle, cărămizi, cărămizi refractare, plăci ceramice (gresie, faianță), obiecte din ceramică sau porțelan, cu o capacitate de producție de peste 75 de tone pe zi, și/sau cu o capacitate a cuptorului de peste 4 m³ și cu o densitate pe cuptor de peste 300 kg/m³

4. Industria chimică

Producția în sensul categoriilor de activități din această secțiune reprezintă producția la scară industrială prin prelucrarea chimică a substanțelor sau a grupurilor de substanțe menționate la pct. 4.1 - 4.6

4.1. Instalații chimice pentru producerea compușilor organici de bază, cum sunt:

(a) hidrocarburi simple (liniare sau ciclice, saturate sau nesaturate, alifatică sau aromatice);

(b) hidrocarburi cu conținut de oxigen, cum sunt alcoolii, aldehidele, cetonele, acizii carboxilici, esterii, acetarii, eterii, peroxizii, rășinile epoxidice;

(c) hidrocarburi sulfuroase;

(d) hidrocarburi azotice, cum sunt aminele, amidele, compușii nitriți, compușii nitro sau compușii nitrați, nitrili, cianurile, izocianurile;

(e) hidrocarburi cu conținut de fosfor;

(f) hidrocarburi halogenice;

- (g) compuși organometalici;
- (h) materiale plastice de bază (fibre sintetice polimerice și fibre din celuloză);
- (i) cauciucuri sintetice;
- (j) vopsele și pigmenți;
- (k) agenți de suprafață activi și agenți tensioactivi

4.2. Instalații chimice pentru producerea de compuși chimici anorganici de bază, cum sunt:

- (a) gazele, cum sunt amoniacul, clorul sau acidul clorhidric, fluorul sau acidul fluorhidric, oxizii de carbon, compușii sulfurului, oxizii de azot, hidrogenul, dioxidul de sulf, clorura de carbonil;
- (b) acizii, cum sunt acidul cromic, acidul hidrofluoric, acidul fosforic, acidul nitric, acidul hidrocloric, acidul sulfuric, oleumul, acizii sulfuroși;
- (c) bazele, cum sunt hidroxidul de amoniu, hidroxidul de potasiu, hidroxidul de sodiu;
- (d) sărurile, cum sunt clorura de amoniu, cloratul de potasiu, carbonatul de potasiu, carbonatul de sodiu, perboratul, nitratul de argint;
- (e) nemetalele, oxizii metalici sau alți compuși anorganici, cum sunt carbidul de calciu, siliconul, carbidul de silicon

4.3. Instalații chimice pentru producerea de îngrășăminte pe bază de fosfor, azot sau potasiu (îngrășăminte simple sau compuse)

4.4. Instalații chimice pentru fabricarea de produse medicamentoase de natură vegetală și de substanțe biocide

4.5. Instalații care utilizează un proces chimic sau biologic pentru fabricarea produselor farmaceutice de bază

4.6. Instalații chimice pentru producerea de explozivi

5. Managementul deșeurilor

Fără a se aduce atingere art. 11 din Directiva 75/442/CEE sau art. 3 din Directiva Consiliului 91/689/CEE din 12 decembrie 1991 privind deșeurile periculoase¹:

5.1. Instalațiile pentru eliminarea sau recuperarea deșeurilor periculoase stabilite în lista prevăzută la art. 1 alin. (4) din Directiva 91/689/CEE, în anexele II A și II B (operațiunile R1, R5, R6, R8 și R9) la Directiva 75/442/CEE și în Directiva Consiliului 75/439/CEE din 16 iunie 1975 privind eliminarea uleiurilor reziduale², cu o capacitate de peste 10 tone pe zi

¹ JO L 377, 31.12.1991, p. 20. Directivă modificată de Directiva 94/31/CE (JO L 168, 02.07.1994, p. 28).

² JO L 194, 25.07.1975, p. 23. Directivă modificată ultima dată de Directiva 91/692/CEE (JO L 377, 31.12.1991, p. 48).

5.2. Instalațiile pentru incinerarea deșeurilor urbane prevăzute în Directiva Consiliului 89/369/CEE din 8 iunie 1989 privind prevenirea poluării aerului de către noile instalații municipale de incinerare a deșeurilor¹ și în Directiva Consiliului 89/429/CEE din 21 iunie 1989 privind reducerea poluării aerului provenite de la instalațiile municipale existente de incinerare a deșeurilor² cu o capacitate de peste 3 tone pe oră

5.3. Instalațiile pentru eliminarea deșeurilor nepericuloase prevăzute în anexa II A la Directiva 75/442/CEE la pozițiile D8 și D9, cu o capacitate de peste 50 de tone pe zi

5.4. Rampele de gunoi care primesc peste 10 tone pe zi sau cu o capacitate totală de peste 25 000 de tone, cu excepția rampelor de gunoi pentru deșeuri inerte.

6. Alte activități

6.1. Instalații industriale pentru producerea de:

(a) celuloză din lemn și din alte materiale fibroase

(b) hârtie și carton cu o capacitate de producție de peste 20 de tone pe zi

6.2. Instalații pentru pretratarea (operațiuni de tip spălare, înălbire, mercerizare) sau vopsirea fibrelor sau a textilelor cu capacitatea de tratare de peste 10 tone pe zi

6.3. Instalații pentru tăbăcirea pieilor cu capacitatea de tratare de peste 12 tone de produse finite pe zi

6.4. (a) Abatoare cu o capacitate de producție de carcase de peste 50 de tone pe zi

(b) Tratarea și prelucrarea în vederea realizării de produse alimentare din:

- materii prime de origine animală (altele decât laptele) cu o capacitate de producție de produse finite de peste 75 de tone pe zi

- materii prime de origine vegetală cu o capacitate de producție de produse finite de peste 300 de tone pe zi (valoare medie trimestrială)

(c) Tratarea și prelucrarea laptelui, dacă cantitatea de lapte primită este mai mare de 200 tone pe zi (valoare medie anuală)

6.5. Instalații pentru eliminarea sau reciclarea carcaselor de animale și a deșeurilor animale cu o capacitate de tratare de peste 10 tone pe zi

6.6. Instalații pentru creșterea în sistem intensiv a păsărilor domestice și a porcilor cu capacități de peste:

(a) 40 000 de păsări

(b) 2000 de porci de producție (peste 30 kg), sau

(c) 750 de scroafe.

¹ JO L 163, 14.06.1989, p. 32.

² JO L 203, 15.07.1989, p. 50.

6.7. Instalații pentru tratarea de suprafață a substanțelor, obiectelor sau a produselor utilizând solvenți organici, mai ales pentru acoperire, imprimare, învelire, degresare, impermeabilizare, dimensionare, vopsire, curățare sau impregnare cu o capacitate de consum de peste 150 kg pe oră sau de peste 200 de tone pe an

6.8. Instalații pentru producerea de grafit (cărbune greu fuzibil) sau de electrografit prin incinerare sau grafitizare

ANEXA II

LISTA DIRECTIVELOR MENȚIONATE ÎN ART. 18 ALIN. (2)^a I 20

1. Directiva 87/217/CEE privind prevenirea și reducerea poluării mediului cu azbest
2. Directiva nr. 82/176/CEE privind valorile limită și obiectivele de calitate pentru evacuările de mercur din industria electrolizei clor-alcanilor
3. Directiva 83/513/CEE privind valorile limită și obiectivele de calitate pentru evacuările de cadmiu
4. Directiva 84/156/CEE privind valorile limită și obiectivele de calitate pentru evacuările de mercur din alte sectoare decât cel al electrolizei clor-alcanilor
5. Directiva 84/491/CEE privind valorile limită și obiectivele de calitate pentru evacuările de hexaclorciclohexan
6. Directiva 86/280/CEE privind valorile limită și obiectivele de calitate pentru emisiile de anumite substanțe periculoase incluse în Lista 1 din anexa la Directiva 76/464/CEE, modificată ulterior de Directivele 88/347/CEE și 90/415/CEE de modificare a anexei II la Directiva 86/280/CEE
7. Directiva 89/369/CEE privind prevenirea poluării aerului de către instalațiile noi de incinerare a deșeurilor urbane
8. Directiva 89/429/CEE privind reducerea poluării atmosferice provenind de la instalațiile existente de incinerare a deșeurilor municipale
9. Directiva 94/67/CEE privind incinerarea deșeurilor periculoase
10. Directiva 92/112/CEE privind procedurile de armonizare a programelor pentru reducerea și eliminarea în timp a poluării provocate de deșeurile din industria oxidului de titan
11. Directiva 88/609/CEE privind limitarea emisiilor în aer de poluanți provenind de la instalații de ardere de dimensiuni mari, modificată ultima dată de Directiva 94/66/CEE
12. Directiva 76/464/CEE privind poluarea cauzată de anumite substanțe periculoase evacuate în mediul acvatic al Comunității
13. Directiva 75/442/CEE privind deșeurile, modificată ultima dată de Directiva 91/156/CEE
14. Directiva 75/439/CEE privind eliminarea uleiurilor reziduale
15. Directiva 91/689/CEE privind deșeurile periculoase

ANEXA III

LISTĂ ORIENTATIVĂ A PRINCIPALELOR SUBSTANȚE POLUANTE CARE TREBUIE AVUTE ÎN VEDERE DACĂ AU RELEVANȚĂ PENTRU STABILIREA VALORILOR LIMITĂ DE EMISIE

AER

1. Dioxid de sulf și alți compuși ai sulfului
2. Oxizi de azot și alți compuși ai azotului
3. Monoxid de carbon
4. Compuși organici volatili
5. Metale și compuși ai metalelor
6. Praf
7. Azbest (particule în suspensie, fibre)
8. Clor și compuși ai clorului
9. Fluor și compuși ai fluorului
10. Arsen și compuși ai arsenului
11. Cianuri
12. Substanțe și preparate la care s-a dovedit prezența proprietăților cancerigene sau mutagene sau a proprietăților care pot afecta reproducerea prin aer
13. Policlorodibenzodioxine și policlorodibenzofurani

APĂ

1. Compuși organohalogenai și substanțe care pot forma astfel de compuși în mediul acvatic
2. Compuși organofosforici
3. Compuși organostanici
4. Substanțe și preparate la care s-a dovedit prezența proprietăților cancerigene sau mutagene sau a proprietăților care pot afecta reproducerea în sau prin mediul acvatic
5. Hidrocarburi persistente și substanțe organice toxice persistente și bioacumulabile
6. Cianuri
7. Metale și compuși ai metalelor
8. Arsen și compuși ai arsenului
9. Substanțe biocide și produse fitosanitare
10. Materiale în suspensie
11. Substanțe care contribuie la eutrofizare (în special nitrați și fosfați)
12. Substanțe cu o influență nefavorabilă asupra echilibrului de oxigen (și care pot fi determinate prin utilizarea parametrilor BOD, COD etc.)

ANEXA IV

Considerații care trebuie avute în vedere în general sau în cazuri specifice la determinarea celor mai performante tehnici disponibile, conform definiției din art. 2 alin. (11), ținându-se cont de potențialele costuri și beneficii ale unei măsuri și de principiile de precauție și prevenire:

1. utilizarea tehnologiei cu producție redusă de deșeur;
2. utilizarea unor substanțe mai puțin periculoase;
3. extinderea recuperării și reciclării substanțelor generate și utilizate în procesul tehnologic, precum și a deșeurilor, dacă este posibil;
4. procese, echipamente sau metode de operare comparabile, testate cu succes la scară industrială;
5. progrese tehnologice și modificări în cunoștințele științifice;
6. natura, efectele și volumul emisiilor respective;
7. datele de intrare în funcțiune a instalațiilor noi și existente;
8. intervalul de timp necesar pentru introducerea celei mai performante tehnici disponibile;
9. consumul și natura materiilor prime (inclusiv apa) utilizate în procesul tehnologic și eficiența lor din punct de vedere energetic;
10. necesitatea de a preveni sau de a reduce la minimum impactul global al emisiilor asupra mediului și riscurile pentru mediu;
11. necesitatea de a preveni accidentele și de a reduce consecințele acestora asupra mediului;
12. informațiile publicate de Comisie în temeiul art. 16 alin. (2) și de către organizațiile internaționale.